

NIEPRZYJACIELSKIE (9) *av*

W pisowni łącznej (8), w rozłącznej (1).

Pierwsze i drugie e jasne; końcowe e prawdopodobnie jasne (tak w przyjacielskie, tak też Cn; w Calep 1 r. -ę może błędnie?).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI w. s.v. przyjacielski.

Kierując się uczuciem nienawiści, agresywnie, wrogo; w sposób właściwy nieprzyjacielowi; hostiliter, infeste Mącz, Modrz, Cn; inimice Calep, Cn; inimiciter Cn (9) : Mącz 170a; A przeto/ choćaby kto bronią drewnianą/ choćia żelazną/ ábo kámieniem ręcznym/ ábo ręką bliźnego nieprzyjaćielkie bił/ ták iżby vmárł/ tedy ten co bije/ zá mężoboycę ma być policzon y ná gárdle fkaran ModrzBaz 78v; ták fię nam stał nieprzyjaćielem/ y ták nas nieprzyjaćielkie prześláduie CzechEp 91; Calep 537b; CiekPotr 47.

W charakterystycznych połączeniach: nieprzyjacielskie bić, prześladować, trapić.

Zwroty: »nieprzyjacielskie nacierać« (1): ále nienawidzić/ á nieprzyjaćielkie nácierác ná tego/ ktory fię zda iákoby zbłądził [odisse vero oppugnare eum, qui errare videatur] / ielt rzecz człowieká frodze iádowitego ModrzBaz 65.

»nieprzyjacielskie [o kim] rozumieć i mowieć« (1): Y prozna ielt o tem nádzieiá/ áby ci Rzeczypospolitey w wielkich niebezpiecznościách spólnie bronili/ ktorzi ták nieprzyjaćielkie o sobie z obopolnie y rozumieią/ y mowią [hostiliter de sese mutuo et sentiant et loquantur]. ModrzBaz 20.

»uczynić [co] nieprzyjacielskie« (1): ten mi fię zda być winien obráżenia máiestatu/ kto przeciwko Pánu/ ábo przeciwko Vrzędowi/ ábo Rzeczypospolitey/ [...] wczynił co złą zdráda/ zámieszánim/ záburzeniem iáwnym/ y iákokolwiek nieprzyjaćielkie [hostiliter fecerit] ModrzBaz 82.

»nieprzyjacielskie [co] wykládać« (1): (-) Gánimy ielzczę Rzymłkie Dofývczynienia zá grzechy/ [...] (-) Y my was przeto nie chwalimy: że ták dofýc wczynienie Kościoła Powłzechnego/ nieprzyjaćielkie wykládaćie/ á słowek fie chwytaiąc/ lámę rzecz opuśczaćie. WujJud 92.

Synonimy: niezyczliwie, przeciwnie, sprzeciwnie.

Cf NIEPRZYJACIELSKO, PRZYJACIELSKIE